

Barcelona 8 Març 1968

Volgut germà: [...il·legible] escric i [...il·legible] alguna vegada per coses tristes. El dia 27 pasat va morir el tiet Roberto. Jo no he escrit avans doncs no en tenia ganes. La mort l'enterro i tot lo que junt amb la desaparició d'un ser que fa ja molts anys, que estàs prop d'ell [*reporta?*] te trasbalsa de tal manera que et deixa abatut. Seran els anys! No ho se, sols se [...il·legible] [sentit?]

Precisament dos dies avans, havia escrit a Renée que el veia malament, però sembla que encare superaria aquest hivern. Va morir com el papa sense un patir exactament a la mateixa hora. La seva dona dormie al seu costat no va sentirlo. Ell però ni avia dit ferà pocs dies "No trobes que ja és hora de que marchi d'aquest mon"

El cap el conservaba clarissim però perdia facultats físiques. Jo anava dos cops per setmana a veurel i s'alegraba moltissim. Com veus van marchar els [...il·legible]. No deixo de pensar que per la edad seré la pròxima. Com veus estic fosca. Espero que pasará.

Una forta abraçada

[Signatura]